

OPONENTSKÝ POSUDEK DISERTAČNÍ PRÁCE

Autor: Mgr. Pavel TICHÝ

Název práce: Reedukace motorických obtíží u dětí mladšího školního věku

Oponent: doc. PhDr. Hana Dvořáková, CSc.

Práce je zpracována na 93 stranách textu, obsahuje 4 strany příloh a 80 citovaných zdrojů, z nichž je více jak polovina zahraničních.

Téma práce je aktuální vzhledem k narůstajícímu počtu dětí s motorickými obtížemi z různých důvodů.

Teoretická část práce se zabývá třemi oblastmi poruch, nejširěji poruchou pohybové koordinace, což vyplývá z názvu práce, ale zároveň správně upozorňuje na vzájemné kombinace poruch i jejich společný výskyt. Velmi dobře je zpracována kapitola 2.4 o možnostech reedukace s přehledem intervenčních metod. To poskytuje dobrý základ pro vytvoření vlastního intervenčního programu. Teoretická část je ukončena kap. 2.5, týkající se charakteristiky věkového období, s kterým bylo dále v experimentu pracováno. Tato část je však zpracována velmi povrchně a na základě sekundárních citací. Zároveň autor nemá ujasněnou strukturu oblastí vývoje, což ukazují názvy podkapitol.

Cíl práce je formulován složitě, obsahuje také postup. Ve vědecké otázce a v cíli práce, stejně jako v Závěrech při opakování cíle, je použit termín „motorická způsobilost“, který jinde v práci není používán a především není definován. Z tohoto důvodů vědecká otázka a cíl práce nejsou zcela jasné a nepropojují se s dalším textem.

Lze přijmout dvě formulované hypotézy, které jsou zcela konkrétní, ale není jasná návaznost mezi vědeckou otázkou, cílem práce a těmito hypotézami právě proto, že není definováno, co je motorická způsobilost a zda se tedy takto formulované hypotézy k ní vztahují.

Část metodologická je zpracována rozsáhle od obecných základů po popis konkrétních metod. Autor dobře popisuje použitý Crossover design, který byl pro obtížný pedagogický experiment zvolen velmi vhodně. Kombinace s kazuistikami je vhodná, avšak tato metoda je zmíněna jen obecně a chybí její konkretizace pro výzkum v kap. 4.6, kde jsou popsány metody hodnocení motoriky, ale konkrétní informace o kazuistice jako metodě, tedy např. výběru žáků pro kazuistiku a jak byly informace získány, chybí.

Část výsledková představuje výsledky v tabulkách s krátkou interpretací, která však je někdy formulačně nepřesná či zjednodušená. Např. na str. 77 se tvrdí, že starší i mladší děti „dopadly podobně“, ačkoliv to není pravda. Starší žáci se po intervenci nelepšili, kdežto mladší žáci ano. Že se všichni zlepšili ve stejném ročním období bez ohledu na intervenci, je možné dále vysvětlovat, ale není to stejné. Lze pak uvažovat o důvodech, což je správně uvedeno v diskuzi. Dále jsou uvedeny tři kazuistiky, které podporují nutnost individuální analýzy a následně individuálního přístupu právě u dětí s uvedenými poruchami.

Kapitolu Diskuze je možné považovat za dobrou, přiznává neúspěšnost intervence a hledá důvody, které je možné najít i v nedostatečném respektování citovaných doporučení z teoretické analýzy (kap. 2.4). Zohledňuje potřebu výraznějšího individuálního přístupu k těmto žákům. Za pozitivní lze považovat i zmínku o pokusu o kognitivní přístup k učení motorickým dovednostem v experimentu, i když se nedařil a je málo častý i ve vhodnějších podmínkách.

Závěry shrnují zjištěné poznatky, jsou formulovány trochu těžkopádně, ale v podstatě je možné je přijmout. Předposlední věta však není zcela srozumitelná.

Z hlediska formálního je práce zpracována odpovídajícím způsobem a celkem bez chyb. Pouze u převzatých tabulek na str. 30, 44 a 45 by bylo třeba doplnit k citaci stránku.

Závěr:

Práce prokazuje základní schopnost realizovat výzkum, interpretovat výsledky a vyvodit závěry, proto ji doporučuji k obhajobě. Je nutné ocenit osobní zaujetí, s kterým musel autor k realizaci praktické části projektu přistoupit. Je však třeba, aby byly objasněny problémy práce, vyjádřené v otázkách.

Otázky:

Definujte motorickou způsobilost a vysvětlete návaznost vědecké otázky a cíle práce s hypotézami. Jaké jsou oblasti vývoje?

Vymezte jasně na základě citované metaanalýzy výzkumných poznatků a vlastní praxe, jak by měla optimálně probíhat intervence u žáků s těmito poruchami.